Друг самотна чука, чедъ се зайтева

тъжна светла –

Мой свой си не гледа, не гледа тъжна

Die Sterne

R. Hamerling

Колко звезди блестят
На небесни висини,
Колко звездици блеят
В сини морски глъбини.

~~Тъй~~ Тъй високо ~~в висинят, нощем~~
~~Малки~~ и мъгъвай ~~сиз~~ ~~блазен светъ~~; ~~Малки~~ ~~звездици~~ ~~сиз~~ ~~свет~~
~~Сякаш~~ Понеже, ~~ако~~ ~~ще~~ ~~за~~ ~~хвалим~~ – недосъгна
Тъмно моя слаб поглед.

~~Тъй~~ на тъмнят в ~~звезди~~ ~~в~~ ~~дрябнинят~~ ~~сиз~~ ~~ще~~

~~Но~~, но ~~тъй~~ ~~що~~ блеска ~~ярко~~
~~Тъй~~ ~~е~~ ~~пръсъ~~, ~~тъй~~ ~~е~~ ~~блеи~~ ах безнадежен

Самото на свещовно щастие
Е в звездицит
В небесна ще е – далеч е,
Безмъно е само блеи.